

عنوان مقاله:

جایگاه نشانه های معماری در نظریات معناشناختی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی مطالعات نوین مهندسی عمران، معماری، شهرسازی و محیط زیست در قرن ۲۱ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مرضیه اعتمادی پور - دانشجوی دکتری رشته معماری دانشگاه شهید رجایی تهران

جمال الدین مهدی نژاد - استادیار گروه معماری دانشگاه شهید رجایی تهران

بهرام صالح صدق پور - دانشیار گروه علوم تربیتی دانشگاه شهید رجایی تهران

خلاصه مقاله:

هویت‌مندی جامعه معماری در گرو معناپردازی آثار است. «معنای اثر» برآیندی از عوامل متفاوتی است که در نتیجه تعامل انسان و مکان حاصل می‌گردد که از طریق پیام های عناصر مختلف موجود در مکان صورت می‌پذیرد. استفاده از اصول علم نشانه شناسی، یکی از بهترین راه کارها در مطالعه چگونگی معنادهی فضا به شمار می‌آید، چرا که نشانه ها به عنوان شاخص ترین عوامل معنایی در ایجاد تداعیات ذهنی، با تکیه بر مفهوم دلالت، می‌توانند عامی مؤثر در ارتقای حس مکان در ارتباط با مخاطب باشند. علی‌رغم تأثیر چشمگیر مفاهیم معنا و نشانه در هویت‌مندی معماری و نیز با وجود معضلات ناشی از عدم توجه به هویت و معنا در جامعه معماری معاصر، تحقیقات کافی در زمینه ارتبا معنا و نشانه با معماری که زمینه ساز شرایط بهره‌گیری از این نظریات در طراحی ها باشد، صورت نگرفته است که این پژوهش درصدد مرتفع نمودن این خلا پژوهشی است. هدف از انجام تحقیق زمینه سازی آشنایی بیشتر دانشجویان با مفاهیم معناشناختی مرتبط با معماری است که گامی در جهت هویت‌مندی آثار و جامعه معماری خواهد بود. در راستای تحقق پژوهش از روش های تحقیق سندکاوی و تحلیل محتوای کیفی بهره‌گیری شده است. بر اساس کلیه نظریات مطرح شده در زمینه نظریات موید معنا، چهار عامل «کالبد اثر»، «کارکرد اثر»، «رفتار مخاطب» و نیز «انگاره های ذهنی مخاطب» به عنوان مهم ترین خاستگاه های وجودی معنا شناسایی شده اند. از آن جا که علم نشانه شناسی و معناشناختی معماری داراست، نقش مخاطب در طراحی معماری خواهد بود.

کلمات کلیدی:

معماری، معناشناختی، نشانه شناختی، مخاطب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1143430>

